

TEMNÁ DYSTOPIA OD AUTORA
CELOSVETOVÉHO BESTSELLERU ŽATVA SMRTI!

NEAL SHUSTERMAN
SCELENÍ

2. DIEL SÉRIE UVOĽNENÍ

SCELENÍ

Neal Shusterman je autor týchto kníh:

Séria *Žatva smrti*

KOSEC

NIMBUS

POSOL

KOSENIE

(Poviedky k sérii *Žatva smrti*)

HRA SO SVETMI

Séria *Uvolnení*

UVOLNENÍ

SCELENÍ

NEAL SHUSTERMAN

SCELENÍ

Preložila Kristína Smolková

slovar

Copyright © 2012 by Neal Shusterman
Jacket illustration © 2021 by Simon Prades
Jacket design by Lizzy Bromley © 2021 by Simon & Schuster, Inc.
Published by arrangement with Simon & Schuster Books For Young Readers,
An imprint of Simon & Schuster Children's Publishing Division
Black market organ statistics courtesy of www.havocscope.com
„Belgian Surgeons Harvest Organs After Euthanasia“ by Michael Cook, © BioEdge
Web Journal, May 14, 2010
„Hoodies, Louts, Scum: How Media Demonises Teenagers“ by Richard Garner,
© The Independent, March 13, 2009
„34 Children Abandoned Under Nebraska's Safe-Haven Law“ by Nate Jenkins,
© The Associated Press, November 14, 2008
All rights reserved.
Translation © Kristína Smolková 2024
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2025

ISBN 978-80-556-6578-8

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat
ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými,
alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve
prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne
bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Prvé slovenské vydanie
Z anglického originálu
Neal Shusterman – Unwind Dystology, Book 2: Unwholly,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Simon & Schuster, An imprint of Simon & Schuster
Children's Publishing Division, New York roku 2012,
preložila Kristína Smolková.
Zodpovedná redaktorka Eva Piarová
Editorka Dana Brežňanová
Vydalo Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bojnická 10, 831 04 Bratislava, v roku 2025.
Sadzba Alias Press, s. r. o., Bratislava
Tlač FINIDR, s. r. o., Český Těšín

Cena uvedená na obálke knihy je nezáväzným
odporúčením pre konečných predajcov.

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1
www.slovart.sk
pobox@slovart.sk

*Pre Charlotte Ruth Shustermanovú.
Lúbim ťa, mami.*

POĎAKOVANIE

Hoci sa mi ani nesnívalo, že sa z *Uvoľnených* stane dystológia, skrátka som zo zvláštneho sveta predstaveného v tejto knihe nedokázal uniknúť. Moja vďaka naďalej patrí Davidovi Galovi, Navah Wolfeovej, Justinovi Chandovi, Anne Zafianovej a všetkým z redakcie vydavateľstva Simon & Schuster. Okrem toho som vďačný Paulovi Crichtonovi a Lydii Finnovej za propagáciu a organizovanie knižných turné, Michelle Fadlallovej a Venesse Williamsovej za ich prácu pri debatách v školách a knižniciach, Katrine Grooverovej z redakčného tímu, Chave Wolinovej z výroby a Chloë Fogliovej z grafického oddelenia.

Ďakujem svojim deťom za ich nekonečnú trpezlivosť s otcom, ktorý sa ponára hlboko do svojich myšlienok, aj svojej pozoruhodnej asistentke Marcii Blancovej, ktorá mi pomáha nezbláznieť sa a ktorej sa akosi darí udržať mi vo všetkom poriadok. Srdečná vďaka Wendy Doyleovej a Heidi Stollovej za ich neúnavnú prácu na newsletteri Shustermania. Znova skladám klobúk pred Wendy, ako i mojím synom Jarrodom za to, že prepisujú moje príbehové táraniny, vždy keď sa ocitnem vo fáze digitálneho diktátorstva. Ďakujem svojmu literárnemu klubu s názvom Fictio-naries, že mi pomohli vyjadriť moje myšlienky – predovšetkým Michelle Knowldenovej za úžasnú spoluprácu na poviedke *Un-Strung* a svojej „staršej ségre“ Patricii McFallovej, ktorá ma drží, keď padám.

Som zaviazaný nespočetným pedagógom, ktorí nachádzajú spôsoby, ako moje knihy využiť na hodinách, i mnohým fanúšikom, ktorí mi rozprávajú o tom, ako moje knihy ovplyvňujú ich životy – fanúšikom, ako je Veronica Knyshová, ktorej e-mail mi vohnal slzy do očí a pripomenul mi, prečo píšem.

Ďakujem Andrei Brownovej, Trevorovi Engelsonovi, Shepovi Rosenmanovi, Lee Rosenbaumovej, Steveovi Fisherovi a Debbie Deuble-Hillovej: svojim príslovečným „ľuďom“, ktorí spoločne osvietene riadia moju kariéru (a nedovolia mi zariadiť sa nesprávne!). Okrem toho som vďačný Marcovi Benardoutovi, Catherine Kimmelovej, Julianovi Stoneovi a Charlotte Stoutovej, pretože ich neochvejná viera v *Uvoľnených* a *Scelených* bezpochyby povedie k vzniku skvelého filmu.

A napokon chcem poďakovať svojim rodičom Miltonovi a Charlotte Shustermanovcom za to, že sú tu vždy pre mňa, aj keď práve nemôžu.

A odpoved' znie...

Keďže Uvolnění a Scelení predstavujú svet postavený na hlavu, ako lepšie zaistiť, že budete v obraze, než tým, že vám dám najprv odpoveď a až potom otázku, tak ako v istom televíznom kvíze? Prečítajte si odpovede a zistíte, koľko otázok viete určiť správne. Ak ich bude dosť, možno dostanete povolenie roztrhať vlastný príkaz na uvoľnenie! (Upozornenie: Ak túto hru preskočíte, môžete sa pri čítaní cítiť uvoľnene nesprávnym spôsobom...)

Proces, pri ktorom je jednotlivec rozobratý. Podľa zákona musí 99,44 percenta človeka zostať nažive a musí byť využitých na transplantáciu.

Čo je uvoľnenie?

Druhá americká občianska vojna – známa ako Heartlandská vojna – sa skončila, keď armáda bojovníkov proti potratom a armáda podporujúca slobodu výberu uzavreli túto dohodu, podľa ktorej je život nedotknuteľný od počatia do trinásteho roku života, no ktorá umožňuje potrat problémových tínedžerov „so spätnou platnosťou“.

Čo je dohoda o uvoľnení?

Keď si matka nepraje nechať novorodenca, má legálnu možnosť zanechať ho na cudzom prahu. Za dieťa tak nesú právnu zodpovednosť ľudia v danom dome. Toto je bežný výraz pre zanechanie bábätka.

Čo je odloženie dieťaťa?

Keď človeka uvoľnia, v podstate každá časť z neho ostáva nažive, preto sa nepovažuje za mŕtveho, ale za žijúceho v tomto stave.

Čo je rozdelený stav?

Akreditované zariadenia, v ktorých pripravujú uvoľnených na rozdelený stav. Hoci má každé zariadenie osobitý charakter, všetky sú navrhnuté tak, aby mládeži určenej na uvoľnenie zabezpečili pozitívnu skúsenosť.

Čo sú zberné tábory?

Zberný tábor v severnej Arizone v meste pomenovanom po šťastných drevorubačoch, ktorí ho založili. Tábor nedávno zatvorili v dôsledku teroristickej činnosti.

Čo je zberný tábor Šťastný Jack?

Slangový výraz označujúci kliniku v zbernom tábore, kde prebieha uvoľňovanie.

Čo je bitúnok?

Mladí teroristi, ktorí si do obehovej sústavy zaviedli neodhaliteľnú chemickú látku, vďaka ktorej je ich krv výbušná. Pomenovanie dostali podľa toho, že explodujú, keď spoja dlane pri silnom potlesku.

Čo sú tieskači?

Takto sa bežne označujú príslušníci orgánov presadzovania práva, ktorí pracujú pre Národný úrad pre mladistvých a zodpovedajú za dozor nad uvoľnenými.

Čo sú policajti alebo poliši pre mladistvých?

Chemické uvedenie človeka do bezvedomia pomocou guľky či šípky so sedatívom. Príslušníci Národného úradu pre mladistvých uprednostňujú túto metódu. Používanie bežných guliek na uvoľnených je totiž ilegálne a poškodzuje životne dôležité orgány, v dôsledku čoho sa znižuje ich hodnota.

Čo je uspatie?

Bežný výraz označujúci vojaka alebo svalnatého tínedžera na najlepšej ceste ku kariére v armáde.

Čo je býk?

Vojenský termín, ktorý pôvodne znamená „svojoľné opustenie posádky“, no nedávno sa začal používať v súvislosti s uvoľnenými na úteku.

Čo je SVOP-kár?

Organizácia, ktorá bojuje proti uvoľňovaniu tým, že zachraňuje uvoľnených na úteku. Nie je však taká zorganizovaná, ako si ľudia myslia.

Čo je OHPD alebo Odbojové hnutie proti deleniu?

Tajné (hoci nie celkom) útočisko pre uvoľnených na úteku na obrovskom vrakovisku lietadiel v arizonskej púšti.

Čo je cintorín?

Uvoľnený zbeh z Ohia menom Connor Lassiter, o ktorom sa predpokladá, že nesie zodpovednosť za vzburu v zbernom tábore Šťastný Jack. Je považovaný za mŕtveho.

Kto je SVOP-kár z Akronu?

Výraz odvodený z desatiny označujúci dieťa od narodenia určené na uvoľnenie, zvyčajne z náboženských dôvodov.

Čo je desiatok?

Desiatok, ktorý sa stal tieskačom, ale nezatlieskal, čím sa stal tvárou odbojového hnutia.

Kto je Lev Calder?

Priezvisko detí bez rodičov vychovávaných v štátnych domovoch.

Čo je Zverenec?

Bývalá štátna zverenkyňa, ktorá sa po udalostiach v zbernom tábore Šťastný Jack stala paraplegičkou, lebo odmietla, aby jej poškodenú chrbticu nahradili chrbticou uvoľneného.

Kto je Risa Zverencová?

Prajem vám čitateľský zážitok, pri ktorom si budete obhrýzať nechty od napätia, ktorý vám nedá spať a ktorý vás prinúti zamyslieť sa!

Neal Shusterman

Prvá časť

Porušenia

Jediný spôsob, ako si poradiť s neslobodným svetom,
je stať sa takým absolútne slobodným,
že tvoja samotná existencia predstavuje akt vzbury.

– *Albert Camus*

1 • Starkey

Práve zápasí s nočnou morou, keď si poňho prídu.

Veľká potopa pohlcuje svet a uprostred toho všetkého ho napadol medveď. Cíti sa skôr otrávene než vystrašene. Ako keby potopa nestačila, jeho hlboká, temná myseľ poslala ešte aj zúrivého grizlyho, aby sa naňho vrhol.

Vzápätí ho nohami napred vytiahnu z pazúrov smrti i rozvodnenej katastrofy.

„Zobuď sa! Hned! Ideme!“

Otvorí oči v jasne osvetlenej izbe, v ktorej by mala byť tma. Dvaja policajti pre mladistvých ho schmatnú za ruky. Zaobchádzajú s ním hrubo a bránia mu vzpierať sa, ešte než sa vôbec preberie dosť na to, aby sa o to pokúsil.

„Nie! Prestaňte! Čo to má byť?“

Putá. Najprv na pravé zápästie, potom na ľavé.

„Vstávaj!“

Prudko ho vytiahnu na nohy, akoby vzdoroval – čo by robil, ak by bol naozaj hore.

„Nechajte ma! Čo sa deje?“

Onedlho sa však prebudí dostatočne a už presne vie, čo sa deje. Únos. Až na to, že keď dokumenty o prevoze podpíšu v troch vyhotoveniach, nemôžete to nazvať únos.

„Verbálne potvrdí, že si Mason Michael Starkey.“

Policajti sú dvaja. Jeden je nízky a svalnatý, druhý vysoký a svalnatý. Než sa stali lovcami mladistvých, šlo zrejme o armádných býkov. Práca policajta pre mladistvých vyžaduje obzvlášť bezcitný druh ľudí, no aby sa človek špecializoval ako lovec, musí mu okrem citov zrejme chýbať aj duša. Hoci Starkeyho šokuje a desí, že ho odvádzajú na uvoľnenie, odmieta to dať najavo. Vie totiž, že lovci mladistvých sa v strachu iných vyžívajú.

Nižší policajt, očividne hovorca dvojice, agresívne zopakuje: „Verbálne potvrd', že si Mason Michael Starkey!“

„A prečo by som to robil?“

„Chlapče,“ zapojí sa druhý lovec, „môžeme to spraviť po dobrom alebo po zlom, ale v každom prípade sa to stane.“ Hovorí jemnejšie a perami, ktoré zjavne nie sú jeho. Vlastne sa zdá, že patrili dievčaťu. „Nie je to až také komplikované, tak jednoducho rob, čo máš.“

Vyjadruje sa, akoby mal Starkey tušiť, že prídu, lenže ktorý uvoľnený to skutočne vie? Všetci v hĺbke duše veria, že im sa to nestane – že bez ohľadu na to, aká je situácia napätá, budú ich rodičia dosť inteligentní, aby neuverili reklamám na internete a v televízii či billboardom, ktoré hlásajú veci ako „Uvoľnenie: rozumné riešenie“. No čo si to nahovára? Aj bez nikdy sa nekončiacej mediálnej kampane bol Starkey kandidátom na uvoľnenie od chvíle, keď ho položili na prah. Zrejme by ho malo prekvapovať, že jeho rodičia čakali tak dlho.

Hovorca dvojice výrazne naruší jeho osobný priestor. „Ešte raz a naposledy, verbálne potvrd', že si...“

„Hej, hej, Mason Michael Starkey. A teraz odpáľ, smrdí ti z úst.“

Keďže verbálne potvrdil svoju identitu, Pusinka vytiahne tlačivo v troch kópiách: bielej, žltej a ružovej.

„Takže takto to robíte?“ spýta sa Starkey. Hlas sa mu začína triasť. „Zatknete ma? Aký zločin som spáchal? Že mám šestnásť? Alebo možno jednoducho to, že tu vôbec som.“

„Ticho-lebo-ťa-uspíme,“ odsekne Hovorca, akoby šlo o jedno slovo.

Časť Starkeyho chce, aby to spravili – aby skrátka zaspal a pri troche šťastia sa už nikdy neprebudil. Potom by nemusel čeliť absolútnemu poníženiu z toho, že ho uprostred noci vytrhávajú z jeho života. Ibaže nie, chce vidieť tváre svojich rodičov. Či presnejšie chce, aby *oni* videli *jeho* tvár. Keby ho teraz uspali, rodičia by z toho vyviazli ľahko. Nemuseli by sa mu pozrieť do očí.

Pusinka zdvihne príkaz na uvoľnenie a pustí sa do čítania neslávne známeho deviateho odseku, „Negačnej klauzuly“.

„Mason Michael Starkey, podpisom tohto príkazu vaši rodičia a/alebo zákonní opatrovníci ukončili váš mandát so spätnou platnosťou od šiesteho dňa po počatí, v dôsledku čoho porušujete zákon o existencii číslo tristodeväťdesiat. Vzhľadom na tieto skutočnosti ste zadržaný Kalifornským úradom pre mladistvých s cieľom vykonania delenia v skrátenom konaní, známeho aj ako uvoľnenie.“

„Bla, bla, bla.“

„Všetky práva, ktoré vám ako občanovi boli doteraz udelené okresom, štátom alebo federálnou vládou, sú vám od tejto chvíle oficiálne a natrvalo odňaté.“ Poskladá príkaz na uvoľnenie a strčí si ho do vrečka.

„Gratulujeme, pán Starkey,“ dodá Hovorca. „Odteraz neexistuješ.“

„Tak prečo sa so mnou rozprávate?“

„Nebudeme sa s tebou rozprávať dlho.“ Ťahajú ho k dverám.

„Môžem sa aspoň obuť?“

Pustia ho, avšak v ostražitosti nepoľavujú.

Starkey si so zaväzovaním šnúrok dá poriadne načas. Následne ho policajti odvedú z izby a dole schodmi. Ich ťažké baganče ako-by zastrašovali drevo, z ktorého schodisko vyrobili. Keď schádzajú, znejú ako trojčlenné stádo dobytky.

Starkeyho rodičia stoja vo vstupnej hale. Napriek tomu, že sú tri hodiny ráno, sú stále kompletne oblečení. Prebdeli celú noc, čakajúc na túto chvíľu. Starkey na ich tvárach vidí bolesť alebo možno úľavu, ťažko povedať. Zatvrdí si srdce, pocity ukryje za hraný úsmev.

„Ahoj, mami! Ahoj, oco!“ zvolá veselo. „Neuveríte, čo sa mi práve stalo! Skúste hádať, dám vám dvadsať pokusov!“

Jeho otec sa zhlboka nadýchne. Pripravuje sa na prednes svojej veľkej reči o uvoľnení, ktorú majú pre nezvládnutelné dieťa pri-chystanú všetci rodičia. Aj keď ju nikdy neprednesú, pripravia si ju, v mysli si ju prehrávajú počas obednej prestávky či v dopravnej zá-pche, alebo keď počúvajú idiotského šéfa trepať o referenčných ce-nách a distribúcii, prípadne o hocíjakých iných hovadinách, kto-rými sa na stretnutiach zaoberajú ľudia v kancelárskych budovách.

Aké boli tie štatistiky? Starkey ich raz videl v správach. Každoročne prebehne predstava uvoľnenia myslou jednému z desiatich rodičov. Z tých to jeden z desiatich seriózne zváži a z nich to skutočne urobí jeden z dvadsiatich – pričom sa tento štatistický údaj zdvojnásobuje s každým ďalším dieťaťom v rodine. Spočítajte si dve a dve a zistíte, že každý rok uvoľnia jedno z dvoch tisícov detí vo veku trinásť až sedemnášť rokov. Lepšie šance ako v lotérii – a to sa ani nerátalo s deckami v štátnych domovoch.

Otec, zachovávajúc si odstup, spustí svoj prejav: „Mason, nevidíš, že si nám nedal na výber?“

Policajti pre mladistvých ho pod schodiskom pevne držia, no nesnažia sa ho vyviesť von. Vedia, že musia umožniť rodičovský obrad; slovné vykopnutie z domu.

„Všetky tie bitky, drogy, krádež auta – a teraz ťa vylúčili z ďalšej školy. Čo si mal v pláne nabudúce, Mason?“

„Ježiš, oci, neviem. Existuje toľko zlých rozhodnutí, ktoré môžem spraviť.“

„Už nie. Záleží nám na tebe natoľko, že s tvojimi zlými rozhodnutiami skoncujeme, skôr ako ony skončia s tebou.“

Pri tých slovách sa musí nahlas zasmiať.

A vtedy sa k nim zvrchu schodiska donesie hlas.

„Nie! To nemôžete!“

Jeho sestra Jenna – biologická dcéra jeho rodičov – tam stojí v pyžame s medvedíkmi, na ktoré vyzerá príliš stará, keďže dievča má trinásť rokov.

„Vráť sa do postele, Jenna,“ povie ich matka.

„Chcete ho uvoľniť len preto, že ho odložili, a to je nefér! Navyše tesne pred Vianocami! Čo keby odložili mňa? Tiež by ste ma uvoľnili?“

„O tom s tebou nebudeme diskutovať!“ skríkne otec, zatiaľ čo matka sa rozplače. „Vráť sa do postele!“

Ibaže Jenna neposlúchne. Prekříži si ruky cez hrud' a na znak vzdoru sa usadí na vrchom schode, aby bola svedkom toho všetkého. Dobré pre ňu.

Matke tečú úprimné slzy, ale Starkey si nie je istý, či plače pre neho alebo pre zvyšok rodiny. „Všetko, čo robíš, každý nám hovoril, že to bolo volanie o pomoc,“ začne mama. „Tak prečo si nám nedovolil pomôcť ti?“

Chce sa mu kričať. Ak to nechápu, ako by im to vôbec mohol vysvetliť? Netušia, aké je prežiť šesťnásť rokov života s vedomím, že vás nechceli; záhadné dieťa nejednoznačnej rasy odložené na prahu dvojice takej sienovo bledej, až by ste si ich pomýlili s upírmí. Alebo aké je stále si pamätať deň, keď ste mali tri roky a vaša matka, celá zdrogovaná liekmi proti bolesti po pôrode vašej sestry cisárskym rezom, vás vzala na hasičskú stanicu a prosila ich, aby si vás zobrali a urobili z vás štátneho zverenca. Alebo čo tak byť si každé vianočné ráno vedomý toho, že vám darček nedávajú s radosťou, ale z povinnosti? A že vaše narodeniny ani nie sú skutočné, pretože sa nedá presne určiť, kedy ste sa narodili, iba dátum, keď vás nechali na rohožke s nápisom *Vitajte*, ktorý akási novopečená matka pochopila príliš doslovne?

A čo výsmech od ostatných deciek v škole?

V štvrtej triede si Masonových rodičov predvolali do riaditeľne. Z preliezačky zhodil chlapca, ktorý pri páde utrpel otras mozgu a zlomil si ruku.

„Prečo, Mason?“ opýtali sa ho vtedy rodičia rovno pred riaditeľom.

Vysvetlil im, ako sa mu ostatné deti posmievajú za to, že ho odložili, a že s tým začal tento chlapec. Naivne si myslel, že sa ho zastanú, lenže oni nad tým iba mávli rukou, akoby nešlo o nič dôležité.

„Mohol si toho chlapca zabiť,“ hrešil ho otec. „A prečo? Pre slová? Slová ti neublížia.“ Čo je jedno z najtrestuhodnejších klamstiev na svete, ktorých sa dospelí dopúšťajú na deťoch. Slová totiž ubližujú viac než akákoľvek fyzická bolesť. Keby ho už nikdy nevyčlenili ako odloženého, s radosťou by prijal otras mozgu aj zlomenú ruku.

Napokon ho preložili na inú školu a nariadili mu povinnú terapiu.

„Zamysli sa nad tým, čo si spravil,“ odporučil mu bývalý riaditeľ.

A on ako dobrý chlapček poslúchol. Poriadne nad tým popremýšľal a dospel k záveru, že mal najsť vyššiu preliezačku.

Ako teda vysvetlíte čosi také? Ako vysvetlíte celoživotné krivdy za tú chvíľu, počas ktorej vás polícia pre mladistvých naženie k dverám? Odpoveď je jednoduchá: Ani sa o to nepokúsite.

„Mrzí ma to, Mason,“ vyhlási otec. Tiež má v očiach slzy. „Ale takto to bude pre všetkých lepšie. Vráťane teba.“

Starkey vie, že nikdy nedosiahne, aby ho rodičia pochopili, no ak nič iné, bude mať aspoň posledné slovo.

„Inak, mami, aby si vedela... Tie neskoré večery otec v skutočnosti netrávi v kancelárii. Trávi ich s tvojou kamarátkou Nancy.“

Šokované výrazy svojich rodičov však nestihne vychutnať. Vzápätí mu totiž napadne, že mu tieto tajné znalosti mohli slúžiť ako tromf pri vyjednávaní. Keby otcovi povedal, čo vie, bolo by mu to zaručilo spoľahlivú ochranu pred uvoľnením! Ako mohol byť taký hlúpy a neuvedomiť si to, kým na tom ešte záležalo?

A tak si napokon svoje malé trpké víťazstvo užiť nedokáže, pretože policajti pre mladistvých ho vytisnú do chladnej decembrovej noci.

REKLAMA

Máte doma problémového tínedžera? Akosi nevie zapadnúť? Nič ho nezaujíma a je zlostný? Má sklony k častému impulzívnemu a niekedy nebezpečnému správaniu? Zdá sa, že váš tínedžer nedokáže žiť vo vlastnom tele? Možno nejde o obyčajné rebelantstvo mladistvých. Vaše dieťa by mohlo trpieť biosystémovou poruchou jednotnosti alebo BPJ.

Nič však nie je stratené!

Rajské zberné služby prevádzkujú päťhviezdičkové tábory pre mládež po celej krajine. Prijímajú do nich tie najzúrivejšie, najnásilnejšie dysfunkčné prípady sužované BPJ, aby im starostlivo pomohli pozvoľna vstúpiť do utišujúceho rozdeleného stavu.

Zavolajte nám hneď teraz a poskytneme vám bezplatnú konzultáciu – naši poradcovia čakajú na váš telefonát!

Rajské zberné služby. Keď ich ľúbite natoľko, že ich necháte ísť.

Služobné vozidlo polície pre mladistvých opustí príjazdovú cestu so Starkeym uväzneným na zadnom sedadle za nepriestrelným sklom. Hovorca šoféruje, zatiaľ čo Pusinka listuje v hrubom fascikli. Starkeymu nejde do hlavy, že o jeho živote existuje toľko údajov.

„Tu sa píše, že si pri skúškach v ranom detstve patril medzi desať percent najlepších.“

Hovorca znechutene potrasie hlavou. „Toľké plytvanie.“

„Ani nie,“ namietne Pusinka. „Kopa ľudí bude mať z tvojho rozumu prospech, Starkey.“

Pri tej predstave ho nepríjemne strasie, no usiluje sa nedať to najavo. „Pekný transplantát pier, kamoško,“ vyhlási. „Čo je za tým? Manželka ti povedala, že by sa radšej bozkávala so ženou?“

Hovorca sa uskrnie a Pusinka nič nehovorí.

„Už nám toho cez pery prešlo dosť,“ pokračuje Starkey. „Nie ste hladní, chlapi? Lebo ja by som si niečo prehryzol. Možno rýchle občerstvenie? Čo vy na to?“

Z predného sedadla sa odpovede nedočká. Niežeby s ňou rátal, ale zapárať do policajtov a sledovať, koľko znesú, kým ich človek vyprovokuje, je vždy zábava. Lebo ak sa mu ich podarí vytočiť, vyhrá. Ako to bolo v tom príbehu o SVOP-károvi z Akronu? Čo to vždy hovorieval? Aha, jasné. „Pekné ponožky.“ Jednoduché, elegantné, a predsa to zakaždým otriaslo sebadôverou akejkoľvek falošnej autority.

SVOP-kár z Akronu – to vám bol uvoľnený! Iste, takmer pred rokom zomrel pri útoku na zberný tábor Šťastný Jack, avšak legenda žije naďalej. Starkey sa túži presláviť rovnako neblaho ako Connor Lassiter. Vlastne si predstavuje, že duch Connora Lassitera sedí po jeho boku a schvaľuje jeho myšlienky aj každý jeho čin – nielen schvaľuje, dokonca vedie Starkeyho ruky, keď vrtí putami, aby sa dostal k ľavej topánke, práve tak nízko, že z podšívky vyloví nôž. Ten, ktorý si odkladal na výnimočné príležitosti, ako je táto.

„Keď tak nad tým rozmýšľam, burger z In-N-Out práve teraz naozaj znie dobre,“ pripustí Pusinka.

„Výborne,“ poteší sa Starkey. „Jedna prevádzka je naľavo pred nami. Objednajte mi dvojité Zverský burger aj so Zverskými hranolkami, lebo haló – som zviera.“

Ohromí ho, keď skutočne odbočia k rýchlemu občerstveniu s nonstop prevádzkou, kde si môžu objednať priamo z auta. Prípadá si ako majster podprahovej sugescie, hoci v jeho prípade zas taká podprahová nebola. Jednako však ovláda policajtov pre mladistvých... Alebo si to aspoň myslí, kým si neobjednajú jedlo pre seba a jemu nič.

„No tak! Čo to má byť?“ Búcha plec om do skla oddelujúceho jeho svet od toho ich.

„V zbernom tábore ťa nakrmia,“ uistí ho Pusinka.

Až teraz naňho doľahne, že to nepriestrelné sklo ho neoddeľuje iba od polišov – predstavuje bariéru medzi ním a každou časťou vonkajšieho sveta. Už nikdy nevychutná svoje obľúbené jedlá. Nikdy nenavštívi obľúbené miesta. Minimálne nie ako Mason Starkey. Zrazu sa mu zdá, že vygrcia všetko, čo zjedol od šiesteho dňa po počatí.

Za pokladnicou pri okienku má nočnú dievčina, ktorú pozná z poslednej školy. Keď ju zbadá, s mozgom sa mu začne pohrávať hotová spleť emócií. Mohol by sa skrátka skrývať v tieni na zadnom sedadle v nádeji, že ho neuvidí, ale potom by si pripadal úboho. Nie, odmieta byť úbohý. Ak má ísť ku dnu, tak počas neprehliadnutelného cunami.

„Čau, Amanda, pôjdeš so mnou na ples?“ kričí dosť hlasno na to, aby ho bolo počuť cez hrubú sklenú zábranu.

Amanda zažmúri jeho smerom. Keď si uvedomí, o koho ide, pokrčí nosom, akoby niečo smrdelo na grile.

„V tomto živote nie, Starkey.“

„Prečo nie?“

„Po a, si druhák a po b, si nula na zadnom sedadle policajného auta. A vôbec, nemáte na alternatívnej škole vlastný ples?“

Mohla by byť ešte tupšia? „Eh, ako vidíš, už som doštudoval.“

„Bud' ticho,“ napomenie ho Hovorca, „lebo ťa uvoľním rovnako do burgerov.“